

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tractatus De Censuris Romano Pontifici Reservatis

Ugolinus, Bartholomaeus

Venetijs, 1609

Ver. Negotiorumque gestores, Aduocatos, Procuratores, & agentes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61365)

ria recedunt, & ad domos suas redeunt, nam hoc prætermisum est in hoc capite. Ego tamen cenfeo, & tunc privilegium hoc ipsos habere, tum quod in simili expressum id habemus in Capite 9. verficul. Recedentes, ergo idem & hic, vna enim lex aliam declarat. argumē. l. non est nouum, cum sequent. ff. de leg. tum quod securitate publica de ueniendo ad aliquem locum alicui data, quæ vulgo dicitur Saluo condotto, & de recedendo data esse existimatur, vt id pluribus probauit Felin. in capitul. fin. numero primo, cum multis sequent. de tregu. & pac. tum quod beneficium hoc Summi Principis est, & in fauorem Romanæ Curia tributum, ergo latissime interpretandum argument. l. beneficium. ff. de const. prin. tum denique quod auctor Bullæ, si de hoc interrogatus fuisset, an vellent hos tale privilegium habere, quousque domu peruenissent, sine dubitatione id concessurum esse verisimile est. argument. eius, quod dixit Gl. communiter recept. in l. tale pactum. §. fin. ff. de pact. tum quod si contrarium diceremus, non satis prouisum esset recurrentibus ad Romanam Curiam. Ex omnibus igitur his concludo, & in recedendo, sicut etiam in neniendo privilegium hoc ipsos habere, vt quod operatur propositum in proposito, operetur oppositum in opposito. argument. l. fin. §. fin. ff. de leg. 3. ita ego cenfeo saluo semper

Sendæ Romanæ Ecclesie iudicio. Sed de primaria parte huius Capituli hæcenus, ad alteram veniamus.

Ver. Negotiorumque gestores, Aduocatos, Procuratores, & agentes.

- 1 Negotiorum gestor, qui nam sit.
- 2 Aduocati quoniam sint.
- 3 Procurator quisnam sit.
- 4 Offendentes negotiorum gestores, aduocatos, procuratores, actores eorum, qui pro suis causis ad Curiam confugerunt earum causarum gratia, in excommunicationem incidant, que excommunicationis, quousque pateat, declaratur.

In hac secunda parte excommunicatur, qui aut interficiunt, aut percutiunt, aut bonis spoliant negotiorum gestores, aduocatos, procuratores, & agentes, qui curiam gerunt causarum, vel negotiorum eorum, qui ad Curiam pro suis causis, & negotijs recurrerunt, vbi occasione earum causarum, ac negotiorum eiusdem modis offendunt, vt habetur in versu. & in sequentibus verbis Bullæ. Et quoniam, quando occidentes, percutientes, nec non bonis spoliantes in excommunicationem hanc incidunt, non incidunt, in antecedenti

denti parte posuimus, & quæ ibi diximus, & hic locum habet, ob eam rem nomina hæc hic tantum explicabimus.

1. **Negotiorum gestores** igitur **¶** ii proprie sunt, qui sine mandato domini rem eius, ac negotiū, ne pereat, agunt, & eius curam gerunt. arg. tot. tit. ff. de neg. gest. quoad rem nostram. autem eos hic negotiorum gestores accipio, qui aliena negotia extra litem curant, ut pote curando, vel ut quis pensionem, beneficium, que consequatur, vel dispensationem, vel absolutionem, & id generis, in quibus non necessarium requiritur mandatum, in quorum numero pragmaticum etiā accipio, seu sollicitatorem negotiorum, vel litem.

2. **Aduocati** vero **¶** sunt ii, qui apud eum, qui iurisdictioni præest, quid in iure sit ostendunt, ut habetur in l. 1. §. postulare. ff. de postulā. & facit l. 1. §. aduocatos. ff. de vari. & extraord. cogn.

3. **Procurator** autem **¶** ad lites est is, qui mandatum habet ad litē mouendam, iudiciumque exercendum. arg. extra. de procur. & procuratoris nomine accipio et Syndicum, qui vniuersitatis procurator est, ut habetur in titu. extra. de Syndico.

Actor autem & ipse procuratoris personam sustinet, sed ab eo constituitur, qui adhuc motæ causæ dominus non est. Quare quod tutor, curator, ac Syndicus

ante litem contestatam litis domini non sunt, atque ad circo procuratorem constituere nequeunt. ob l. 1. ff. de procura. hi actorem constituunt, ut habetur in l. neque tutores, & ibi Glo. ac DD. c. de procur.

4. **Has personas** ergo, **¶** qui vno ex tribus modis offenderit, ut pote, vel occiderit, percusserit, uell bonis spoliauerit occasione negotiorum, ac causarum, quas gerant eorum, qui ad Romanam Curiam recurrerunt, in excommunicationem hæc incidet. Quare aduocati, qui resident in Romana Curia, sicut etiam procuratores, & sollicitatores, & alii negotiorum huiusmodi gestatores privilegium hoc habebunt, quādiu horum causas agunt. Excipiuntur tamē casus omnes, quos in antecedentibus regulis excepiimus.

Item excipitur, vbi aliunde uenirent prædictæ personæ, nam in itinere privilegium hoc non habebunt, quandoquidem ipsis partibus tantum privilegium hoc concessum est, ut uidimus supra, ergo alii ipso non fruuntur, inclusio enim vnius alterius exclusio est, arg. l. cum prætor. ff. de iudic. & cap. non ne. de præsumpt. & limitata causa limitatum producit effectum. arg. l. in agris. ff. de acqui. rer. domin. Contraria tamen opinio verior videtur, ut & hi speciatim venientes pro aliqua causa hoc privilegio fruantur, **¶** secus

secus si generatim, sicut advocati munere fungantur, nam in itinere privilegio non fruuntur, secus autem ubi in Curia erunt, & venientium causas suscipiant.

Postremo excipitur, ubi extra Curiam advocati manus alterius obirent, ut consilium dando, nam hi hoc privilegium non habebunt, ex quo his conceditur, qui in Curia hæc agunt, ut in antecedenti versu habetur. Et de hac item parte satis, ad postremam veniamus.

Verf. Seu etiam Auditores, vel iudices super prædictis causis, uel negotiis deputatos.

S. V. M. M. A.

- 1 Auditor quisnam sit.
- 2 Iudex quisnam sit.
- 3 Offendentes vno ex dictis modis Auditores, iudicesve eorum, qui pro suis causis ad Curiam confugerunt earum causarum gratia, in excommunicationem incidunt, quæ excommunicationem quousque pateat, declaratur.

In hac postrema parte excommunicantur, qui vno ex tribus modis offendunt eos Auditores, vel iudicesque quibus causa cognoscenda, definienda, et negoti-

tium cognoscendum, definiendum commissum est eorum, qui pro ipsis causis, ac negotiis ad Romanam Curiam recurrerunt occasione earum causarum. Et quoniam in eisdem casibus tales offendentes excommunicantur, in quibus excommunicari eosdem in aliis superioribus partibus huius capituli diximus, ob eam rem declarationem istius illinc sumamus, hic vero breuiter quid Auditores, Iudicesve sint, explicemus.

1 Auditor igitur quatenus ad rem nostram pertinet, primo ille dicitur, cui causa cognoscenda commissa est, sed non definienda, ut sentit Ancharan. in Clement. Auditor. num. 5. versu. Quinto nota de rescript. nam ibi ait, eum, cui est commissa ad iudicium causa, posse ferre sententiam, ubi specialim hoc ei concessum est, ergo alias secus, ubi non est concessum. Et Auditor hic datur & a Principe seculari, & a Romano Pontifice, de quo addidit hic agitator, cuius officium ex forma ipsi tradita cognoscitur, ut dixit Zabari. in ead. Clement. numero 6. quaestio. 1. versu. Sed officium parti, ubi & quod genera auditorum Romana Curia sint, declarat Auditor etiam Camera quoque est, qui hodie magnam potestatem habet.

2 Iudex vero est is, qui causam aut iure ordinario, aut delegato cognoscit, ac definit, argum. tot.